

[Arne Jensen]

dervognsbehandling som et naturligt led i virksomhedens drift, er de nye bestemmelser uoverskuelige.

Ændringerne vil for mig at se medføre krav om nedlæggelse af størstedelen af autoværkstederne i de mindre byer, ja, selv i større byområder vil kravet om 100 m til boligområde medføre store problemer.

Også for områder udlagt til blandet bolig og erhverv vil disse bestemmelser medføre store problemer for den kommunale planlægning.

En restriktiv fortolkning af bestemmelserne vil medføre nedlæggelse af et stort antal autoværksteder, og jeg skal opfordre ministeren til snarest at tage disse problemer op til nyvurdering med henblik på en ændring af bestemmelserne.

Svar (23/3 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Almindelige autoværksteder, som ikke lakerer eller undervognsbehandler, vil uanset de skærpede regler for autoværksteder kunne opretholdes i landsbyer og boligområder efter 1. januar 1989, idet der for disse virksomheder ikke er fastsat ufravigelige afstandskrav.«

Derimod er jeg opmærksom på, at kravet om en afstand på 100 m til boligområder m.v. giver problemer for nogle eksisterende værksteder, som lakerer og undervognsbehandler. Blandt andet af denne grund har jeg bedt Miljøstyrelsen om at udarbejde et forslag til revision af bekendtgørelsen om autoværksteder, og i denne forbindelse vil overgangsproblemerne med hensyn til eksisterende lakerings- og undervognsbehandlingsanlæg blive overvejet.

Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til at pointere, at det generelt er min opfattelse, at der i tilknytning til autolakering og undervognsbehandling er nogle væsentlige forureningsproblemer, som på længere sigt bedst løses ved at sikre en rimelig afstand mellem værksteder og boliger.

Spm. nr. S 768

Til miljøministeren (17/3 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, om han finder Miljøstyrelsens udledningstilladelse til Novo i Kalundborg i overensstemmelse med havmiljøplanens hensigter, og vil ministeren tage stilling til, i hvilket omfang sådanne udledningstilladelser undergraver respekten for og effekten af havmiljøplanen, og hvilken præcedens dette kan få for fremtidige udledninger?«

Begrundelse

Jeg finder situationen grotesk, efter at Miljøstyrelsen har givet tilladelse til, at Novo kan udlede tre gange så meget iltforbrugende organisk stof som hidtil – oven i købet under dække af at have nedsat Vestsjællands Amts tilladelse.

Forhistorien er den, at Novo i dag udleder ca. 3.000 t COD (COD er et mål for, hvor meget organisk stof der er i spildevand), men har tilladelse til at udlede 7.665 t. Denne tilladelse udnyttes altså ikke i fuldt omfang. Alligevel giver Vestsjællands Amt tilladelse til 36.000 t, hvilket Miljøstyrelsen ændrer til 21.500 t. Men altså en syvdobling i forhold til den nuværende faktiske udledning.

Møn det er forkert at gætte på, at det faktiske resultat bliver, at når nu udledningen nedsættes i overensstemmelse med havmiljøplanens retningslinjer, har myndighederne bidraget til, at Novo også i denne periode kan forøge sin udledningsmængde betydeligt, da det udgangspunkt, der benyttes for nedsættelsen, er sat så himmelhøjt over den faktiske udledning? Set i sammenhæng med de bestræbelser, som Århus Amt har gjort for at sikre et renere Kattégat, forekommer det helt undergravende, at en enkelt virksomhed på den ene kyst får lov at udlede fem gange så meget iltforbrugende organisk stof, som samtlige industrier og Grenå by tilsammen udleder i dag, og som Århus Amt i overensstemmelse med hensigterne i havmiljøplanen har forlangt halveret fra 1989. Hvis Århus Amt følger sig til grin, synes jeg, det er forståeligt. Derfor anmoder jeg ministeren om at gribe ind.

Svar (24/3 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig: